

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/222/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612207244
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612207244.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudkýň JUDr. Márie Vrtochovej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcom 1/ E. F., bytom D. R. XXX/XX, J., 2/ U. F., bytom D. R. XXX/XX, J., obaja zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Važecká 16, Prešov, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 619,04 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 19. marca 2013, č.k. 6C/17/2013-113 v spojení s opravným uznesením zo dňa 5. februára 2014, č.k. 6C/17/2013-169, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi 1/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania 47,65 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, č.ú. 2620036847/1100, V.S. 8280412.

o d ť o v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 619,40 eur s príslušenstvom. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania vo výške 1.876,63 eur k rukám právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetom tohto konania po čiastočnom späťvzátí návrhu bol návrh na zaplatenie sumy 619,04 eur s príslušenstvom. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné a listinnými dôkazmi bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom zmluvu označenú ako Zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi úver v sume 100 000 Sk (3 319,39 eur), úver bol splatný v splátkach po 2 331 Sk (77,38 eur) mesačne k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola 30.9.2005 a splatnosť poslednej splátky 20.7.2010. Vedľajší účastník na strane odporcu namietal premlčanie žalovanej pohľadávky, preto sa súd prvého stupňa musel prioritne vyoporiadať s touto otázkou. Sporným medzi účastníkmi konania bola skutočnosť, kedy sa stal zročným dlh odporcu. Podľa tvrdenia navrhovateľa nedošlo k predčasnému zosplateniu úveru. Poukázal na výpoveď odporcu, podľa ktorej odporca ešte vo februári 2007 uhradil jednotlivé splátky a na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané oznámenie o odstúpení od zmluvy. Po vyhodnotení listinných dôkazov mal súd prvého stupňa za to, že splatnosť úveru predčasne nastala. V prvom rade nie je možné ignorovať samotný návrh na začatie konania, kde sa konštatuje, že postupca (právny predchodca navrhovateľa) z dôvodu, že odporca porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy tým, že neplnil v stanovených termínoch splátky, odstúpil od zmluvy. Táto skutočnosť je konštatovaná i v pokuse o zmier adresovanom odporcovi. Porušenie povinnosti spočívajúce v neplatení jednotlivých splátok odporcom nebolo medzi účastníkmi sporné. Podľa všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa,

ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy, bolo dôvodom k odstúpeniu od zmluvy alebo jej vypovedanie alebo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, omeškanie so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov trvajúce viac ako 10 dní. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení, bol odporca ku dňu postúpenia, t.j. ku dňu 4.11.2009 v omeškaní s úhradou svojho dlhu 1 203 dní. Podmienky pre odstúpenie od zmluvy alebo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru teda splnené boli. Podľa citovanej prílohy predstavoval zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia sumu 5 688,97 eur, čo je suma, zaplataenia ktorej sa navrhovateľ pôvodne (pred čiastočným späťvzatím návrhu) domáhal. Listina - odstúpenie od zmluvy predložená nebola. Tu je však potrebné poukázať na to, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ, pričom práve ním predložené dôkazy svedčia o predčasnej splatnosti úveru. Od zmluvy odstúpil právny predchodca navrhovateľa, k odstúpeniu od zmluvy tak muselo dôjsť pred postúpením predmetnej pohľadávky. K postúpeniu pohľadávky došlo dňa 4.11.2009, v tom čase už bol zročný celý dlh odporcu. Návrh na začatie konania bol na tunajšom súde podaný dňa 26.11.2012. Z uvedeného vyplýva, že návrh na začatie konania bol podaný po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, od kedy právo mohlo byť uplatnené po prvý raz. Zo strany odporcu nedošlo k uznaniu dlhu, neprichádza preto do úvahy ustanovenie § 110 Občianskeho zákonníka o desaťročnej premlčacej dobe. Vznesenie námietky premlčania malo za následok zánik súdnej vymožitelnosti nároku, v dôsledku čoho nemožno premlčané právo priznať, preto súd prvého stupňa návrh na zaplataenie sumy 619,04 eur s príslušenstvom zamietol. Odporca i vedľajší účastník na strane odporcu boli v konaní plne úspešní, preto o náhrade trov konania odporcu a o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol súd prvého stupňa v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Konanie bolo pôvodne vedené voči dvom odporcom. O náhrade trov konania odporkyne 2/, voči ktorej bol návrh vzatý späť a konanie zastavené, rozhodol súd prvého stupňa podľa § 146 ods. 2 O.s.p. K čiastočnému zastaveniu konania došlo následkom čiastočného späťvzatia návrhu, pričom odporkyňa 2/ zastavenie konania voči nej procesne nezavinila. Odporca, odporkyňa 2/ i vedľajší účastník na strane odporcu boli zastúpení tým istým právnym zástupcom. S poukazom na úspech v spore im súd priznal voči navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 1 876,63 eur. Táto pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava - podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 301,28 eur + 7,81 eur režijný paušál; písomné podanie - vyjadrenie vo veci zo dňa 22.2.2013 podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. c/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 301,28 eur + 7,81 eur režijný paušál; písomné podanie - vyjadrenie vo veci zo dňa 15.3.2013 podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. c/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 301,28 eur + 7,81 eur režijný paušál; účasť na pojednávaní dňa 5.3.2013 podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. d/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 301,28 eur + 7,81 eur režijný paušál + DPH; cestovné za účasť na pojednávaní dňa 5.3.2013 Lučenec - Partizánske a späť, podľa § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a zákona č. 283/2003 Z.z. o cestovných náhradách : počet km : 280 km, spotreba PHM: 6,5 l / 100 km, cena paliva 1,44 eur / 1 liter, základná náhrada za 1 km 0,183; cestovné predstavuje 77,45 eur; náhrada za stratu času - pojednávanie dňa 5.3.2013 - Lučenec - Partizánske a späť podľa § 15 písm. b/ a § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v rozsahu 10 začatých polhodín po 13,01 eur = 130,10 eur; účasť na pojednávaní dňa 19.3.2013 podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. d/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 301,28 eur + 7,81 eur režijný paušál + DPH; cestovné za účasť na pojednávaní dňa 19.3.2013 Lučenec - Partizánske a späť, podľa § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a zákona č. 283/2003 Z.z. o cestovných náhradách : počet km : 280 km, spotreba PHM: 6,5 l / 100 km, cena paliva 1,44 eur / 1 liter, základná náhrada za 1 km 0,183; cestovné predstavuje 77,45 eur; náhrada za stratu času - pojednávanie dňa 19.3.2013 - Lučenec - Partizánske a späť podľa § 15 písm. b/ a § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v rozsahu 10 začatých polhodín po 13,01 eur = 130,10 eur; Cestovné náhrady boli uplatnené v polovičnej výške vzhľadom k účasti právneho zástupcu odporcov a vedľajšieho účastníka na strane odporcov na dvoch pojednávaniach na tunajšom súde v jeden deň. Podľa § 149 ods.1 O.s.p. je navrhovateľ povinný náhradu trov konania zaplatiť právnemu zástupcovi odporcov a vedľajšieho účastníka na strane odporcov. Súd určil navrhovateľovi v zmysle § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p. povinnosť nahradiť trovy konania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a rozhodol tak, že mu prizná celý jeho nárok v zmysle návrhu, vrátane trov konania a trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa a tiež trovy odvolacieho konania, prípadne, aby rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. V odvolaní namietal, že právny predchodca neukončil záväzkovo-právny vzťah medzi ním a odporcom, nakoľko nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola

vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, pričom on ani nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť preukázali, teda súd prvého stupňa nemohol mať ukončenie zmluvy preukázané. Poukázal na bod 7.6.1 VOP, pričom výkladom možno dospieť k záveru, bol oprávnený nie však povinný predčasne ukončiť záväzkovo-právny vzťah. Keďže súd prvého stupňa nemal preukázané predčasné ukončenie zmluvy, mal nárok posudzovať podľa § 103 O.s.p. a priznať mu sumu nepremiľčaných splátok s príslušenstvom. K trovám právneho zastúpenia odporcu uviedol že mu nie je známe, kedy si odporca zvolil svojho právneho zástupcu, avšak je zrejmé, že sa tak stalo až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom. Zastával názor, že vyjadrenia či už písomné alebo ústne podané v mene odporcov alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo v zásade podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Nevidel dôvod na priznanie trov právneho zastúpenia odporcu za účasť na pojednávaní, nakoľko sa predmetného pojednávania zúčastnil aj vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom, ide o neúčelne vykonaný úkon právnej služby, za ktorý nemala byť odporcovi priznaná odmena v podobe trov právneho zastúpenia. Rovnako pokiaľ ide o úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia - nesúhlasil s priznaním trov právneho zastúpenia za predmetný úkon, nakoľko právny zástupca bol už oboznámený s daným prípadom, s jeho skutkovým a právnym základom, a to z pozície právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Nespochybňuje právo odporcu zvoliť si v konaní svojho právneho zástupcu, avšak nevidí účelnosť v podobných, v podstate opakujúcich sa úkonoch, ktoré boli vykonané tým istým právnym zástupcom raz ako zástupcom vedľajšieho účastníka, raz ako zástupcom odporcu. K trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka uviedol, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní, pričom združenie má možnosť podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. z ktorej vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky, čo vyvodil o. i. z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a zastával názor, že dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Poukázal na iné rozhodnutia Krajských súdov v Bratislave, v Banskej Bystrici, v Košiciach, v Nitre, v Žiline.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili odporcovia a vedľajší účastník na strane odporcov, ktorí žiadali rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a zároveň si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania. Poukázali na to, že je potrebné pri správnej interpretácii a aplikácii ustanovení spotrebiteľských zmlúv smerujúcich k ochrane spotrebiteľa vychádzať z „teórie výhodnosti“, ktorá v každom konkrétnom prípade vždy odôvodňuje použitie tých zákonných ustanovení, ktoré sú na prospech spotrebiteľa. Ďalej namietali, že i keď navrhovateľ nepredložil listinu o predčasnom ukončení úverovej zmluvy, táto skutočnosť sama o sebe nevyvracia, že k predčasnému ukončeniu v skutočnosti došlo, a túto skutočnosť vyvracajú ostatné vykonané dôkazy. Zároveň poukázal na to, že VOP nie sú ani podpísané odporcom a ďalej namietal zákonnosť Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Čo sa týka náhrady trov konania uviedli, že súd pri priznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. Na strane žalovaných neexistujú žiadne vecné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia nepriznať. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy. Ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Zároveň poukázali na rozhodnutia iných krajských súdov. Vedľajší účastník, ako občianske

združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“.

Súd prvého stupňa opravným uznesením č.k. 6C/17/2013-169 zo dňa 05.02.2014 opravil záhlavie rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 19.03.2013, č.k. 6C/17/2013-113, v časti označenia odporcu, ktoré správne znie: ... proti odporcom 1/ Jaroslavovi Králikovi, bytom Generála Svobodu 977/48, Partizánske, občanovi Slovenskej republiky, 2/ Emílii Králikovej, bytom Generála Svobodu 977/48, Partizánske, občianke Slovenskej republiky, obaja zastúpení...

Krajský súd zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal vec a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť. Pričom v nadväznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Právne posúdenie, ako aj postup prvostupňového súdu, po preskúmaní odvolací súd považoval za správny. Súd prvého stupňa rozhodol správne, keď návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 619,04 s príslušenstvom ako premlčaný zamietol. V prejednávanej veci mal i odvolací súd z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa za preukázané, že splatnosť úveru predčasne nastala, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že to vyplýva zo samotného návrhu na začatie konania, kde sa konštatuje, že postupca (právny predchodca navrhovateľa) z dôvodu, že odporca porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy tým, že neplnil v stanovených termínoch splátky, odstúpil od zmluvy. Táto skutočnosť je následne konštatovaná aj v pokuse o zmier adresovanom odporcovi. Porušenia povinnosti spočívajúce v neplatení jednotlivých splátok odporcom pritom nebolo medzi účastníkmi sporné. Ďalej mal odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa za preukázané, že z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení vyplýva že, odporca bol ku dňu postúpenia, t.j. ku dňu 4.11.2009 v omeškaní s úhradou svojho dlhu 1 203 dní, teda podmienky pre odstúpenie od zmluvy alebo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru splnené boli. I keď listina - odstúpenie od zmluvy predložená nebola, súd prvého stupňa správne konštatoval, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ, pričom práve ním predložené dôkazy svedčia o predčasnej splatnosti úveru. Keďže od zmluvy odstúpil právny predchodca navrhovateľa, k odstúpeniu od zmluvy tak muselo dôjsť pred postúpením predmetnej pohľadávky, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 4.11.2009 kedy už bol zročný celý dlh odporcu avšak návrh na začatie konania bol na súde prvého stupňa podaný až dňa 26.11.2012, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Vzhľadom na vyššie uvedené bola teda námietka premlčania uplatnená dôvodne. V konečnom dôsledku súd prvého stupňa rozhodol správne i o náhrade trov konania, pričom odporca i vedľajší účastník na strane odporcu boli v konaní plne úspešní, preto o náhrade trov konania odporcu a o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. Konanie bolo pôvodne vedené voči dvom odporcom. O náhrade trov konania odporkyne 2/, voči ktorej bol návrh vzatý späť a konanie zastavené, rozhodol súd prvého stupňa správne podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Preto im vznikol nárok na náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, pričom súd prvého stupňa pri určení výšky trov postupoval podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z.. a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd sa teda v danom prípade nestotožnil s námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovania alebo bránenie práva.

Z uvedených dôvodov odvolacie námietky navrhovateľa odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. úspešnému odporcovi 1/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu boli priznané trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 25.07.2013 t.j. 39,84 eur podľa § 13a ods. 1 písm. c/, § 13 ods. 2 vyhl.č. 655/2004 Z.z. + režijný paušál 7,81 eur, spolu 47,65 eur, k náhrade ktorých bol zaviazaný navrhovateľ, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Odporca 1/ a vedľajší účastník na strane odporcu si uplatnili aj trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci - doplnenie vyjadrenia k odvolaniu zo dňa 02.12.2013, ktoré im odvolací súd nepriznal, z dôvodu že ich považoval za neúčelné, nakoľko v doplnenom vyjadrení k odvolaniu namietali obdobné skutočnosti, aké už uviedli vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 25.07.2013.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.